

Article 11

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connexion with criminal proceedings brought in respect of the offences set forth in article 1, including the supply of all evidence at their disposal necessary for the proceedings.

2. The provisions of paragraph 1 of this article shall not affect obligations concerning mutual judicial assistance embodied in any other treaty.

Article 12

In so far as the Geneva Conventions of 1949 for the protection of war victims or the Protocols Additional to those Conventions are applicable to a particular act of hostage-taking, and in so far as States Parties to this Convention are bound under those Conventions to prosecute or hand over the hostage-taker, the present Convention shall not apply to an act of hostage-taking committed in the course of armed conflicts as defined in the Geneva Conventions of 1949 and the Protocols thereto, including armed conflicts mentioned in article 1, paragraph 4, of Additional Protocol I of 1977, in which peoples are fighting against colonial domination and alien occupation and against racist régimes in the exercise of their right of self-determination, as enshrined in the Charter of the United Nations and the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations.

Article 13

This Convention shall not apply where the offence is committed within a single State, the hostage and the alleged offender are nationals of that State and the alleged offender is found in the territory of that State.

Article 14

Nothing in this Convention shall be construed as justifying the violation of the territorial integrity or political independence of a State in contravention of the Charter of the United Nations.

Artikel 11

1. De kontraherende stater skal yde hinanden størst mulig bistand i forbindelse med retsforfølgning i anledning af de forbrydelser, der er nævnt i art. 1, herunder udlevere alt for dem foreliggende bevismateriale, som er nødvendigt for retssagen.

2. Bestemmelserne i stk. 1 påvirker ikke forpligtelser om gensidig retshjælp i henhold til andre traktater.

Artikel 12

I det omfang Genève-konventionerne af 1949 om beskyttelse af krigens ofre eller tilfølgelsesprotokollerne til disse konventioner er anvendelige på et særligt tilfælde af gidseltagning, og i det omfang, stater, som er deltagere i denne konvention, ifølge nævnte konventioner er forpligtet til at retsforfølge eller udlevere gidseltageren, finder nærværende konvention ikke anvendelse på gidseltagning, der er begået under væbnede konflikter, således som disse er defineret i Genève-konventionerne af 1949 og protokollerne dertil, herunder de i art. 1, stk. 4, i tilfølgelsesprotokol I af 1977 omhandlede væbnede konflikter, hvorunder folk kæmper mod kolonihærdømme og fremmed besættelse og imod racistiske regimer i udøvelsen af deres ret til selvbestemmelse, således som den er nedfældet i De forenede Nationers pagt og i deklARATIONEN om folkeretlige principper vedrørende venskabelige forbindelser og samarbejde mellem stater i overensstemmelse med De forenede Nationers pagt.

Artikel 13

Denne konvention finder ikke anvendelse i tilfælde, hvor forbrydelsen er begået inden for en enkelt stat, hvori gidslet og den formodede gerningsmand er statsborgere, og på hvis område den formodede gerningsmand befinder sig.

Artikel 14

Intet i denne konvention kan fortolkes som retfærdiggørende en krænkelse af en stats territoriale integritet eller politiske uafhængighed i strid med De forenede Nationers pagt.